

URZĄD PATENTOWY

HO2k 1/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 18573.

Kl. 46^{c3}, 7.
46k, 25/11Fichtel & Sachs A.-G.
(Schweinfurt, Niemcy).**Szczotka do magneto.**

Zgłoszono 14 lipca 1931 r.

Udzielono 8 czerwca 1933 r.

Pierwszeństwo: 17 lipca 1930 r. (Niemcy).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest szczotka do magneto, zwłaszcza takich magneto, które spełniają jednocześnie zadanie kół zamachowych w silnikach spalinowych. Szczotka do magneto składa się według wynalazku z płaskiej sprężyny, połączonej z jednym końcem uzwojenia cewki indukcyjnej, oraz z pręta stykowego, umieszczonego we wkładce izolacyjnej, która jest osadzona w kadłubie magneto w takim położeniu, że pręci stykowy przylega stale do sprężyny. Płaska sprężyna jest na końcu zastrzona, przyczem ostrze sprężyny pod naciskiem pręcika stykowego zostaje ustawione w pewnej odległości od powierzchni ścianki kadłuba magneto, wskutek czego iskra przeskakuje z ostrza sprę-

żyny na kadłub, a tem samem uzwojenie cewki indukcyjnej jest zabezpieczone od uszkodzeń, gdy prąd zostaje odprowadzony wskutek uszkodzeń izolacji, a świeca zapłonowa pozostaje nieczynna.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania szczotki do magneto, wykonanej według wynalazku. Fig. 1 przedstawia magneto w widoku zboku, a fig. 2 — przekrój przez szczotkę wzdłuż linii 2 — 2 na fig. 1 i wreszcie fig. 3 — koniec płaskiej sprężyny w widoku zprzodu.

Cewka indukcyjna lub uzwojenie twornikowe 4 magneto, jak to ma miejsce zwykle w tego rodzaju przyrządach, jest umieszczone na rdzeniu żelaznym, zaopatrzonym w bieguny 5, dookoła których wirują

w kadłubie 6 magnesy, osadzone mocno na wale odnośnego silnika. Wspomniane magnesy i inne części kadłuba nie są uwidocznione na rysunku. Jeden koniec uzwojenia cewki jest połączony z kadłubem silnika, natomiast do drugiego końca uzwojenia jest przyłączona płaska sprężyna 7 odizolowana od kadłuba. Wolny koniec tej sprężyny jest zakończony ostrzem 7 (fig. 3), które zostaje ustawione, odpowiednio do największej długości iskier, w oddaleniu kilku milimetrów od powierzchni ścianki 6 kadłuba, wskutek czego iskra może w tym miejscu przeskakiwać, gdy w przewodniku prowadzącym do świecy nastąpi przerwa. W ten sposób zabezpiecza się uzwojenie cewki od przeciążenia i zapobiega przebieciu izolacji.

Przewodnik 8, prowadzący do świecy zapłonowej, biegnie od wkładki izolacyjnej 9, wkręconej w nagwintowany otwór kadłuba 6, przyczem pręt stykowy 10, połączony z końcem tego przewodnika i osadzony w środkowym wydrążeniu wkładki izolacyjnej 9, przylega mocno do płaskiej sprężyny 7, która wskutek tego zostaje ustalona we właściwym położeniu (uwidocz-nionem na fig. 2 rysunku). W ten sposób to miejsce styku jest otoczone powietrzem,

a tem samem unika się zupełnie izolacji gumowej, stosowanej zwykle w tych przypadkach, dzięki czemu unika się także uszkodzeń w izolacji, powstających zwykle przez przeoliwienie lub wskutek nadmiaru ciepła.

Zastrzeżenie patentowe.

Szczotka do magneto, zwłaszcza takich magneto, które spełniają jednocześnie zadanie kół rozpędowych w silnikach spalinowych, znamienna tem, że do końca uzwojenia cewki magneto jest przymocowana płaska sprężyna (7), do której przylega pręcik stykowy (10) szczotki, który to pręcik stykowy jest połączony z przewodnikiem, prowadzącym do świecy zapłonowej, i umocowany w kadłubie (6) magneto za pomocą wkładki izolacyjnej (9), dzięki czemu ostrze końca tej płaskiej sprężyny może być ustawione w pewnej odległości od kadłuba (6) magneto, tworząc w ten sposób bezpiecznik przeciwnapięciowy.

Fichtel & Sachs A. - G.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

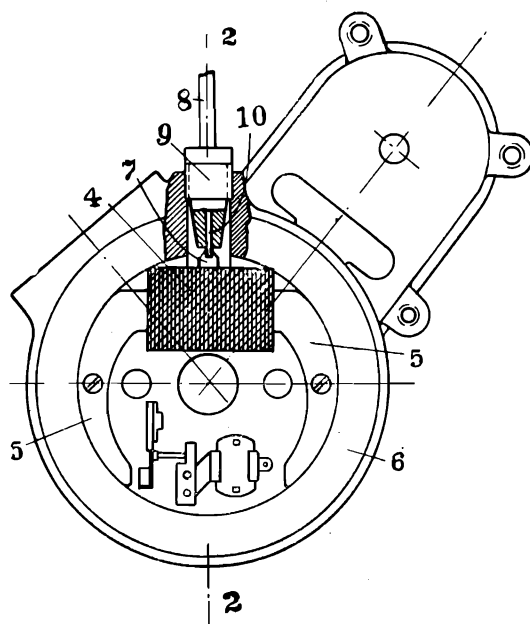

Fig. 2.

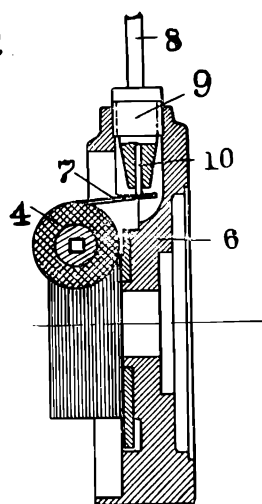

Fig. 3.

